

Suntažnieks

SUNTAŽU PAGASTA LAIKRAKSTS

Nr. 08 (268)

Ceturtdiena, 2016. gada 25. augusts

ŠAJĀ NUMURĀ:

- Skolu ziņas

- Vidējās paaudzes deju kolektīva "Sunta" ekskursija uz Poliju

- Ceļojuma piezīmes

- Suntažu seniori Kurzemē

- Vasaras plenērā

- Dzejas lappuse

“Tā nav stiprākā suga, kas izdzīvo, ne arī visintelīgākā, bet tā, kurā ir visatvērtākā pārmaiņām.”

/Čārlzs Darvins/

REDAKTORA SLEJA

Pesimists atliek naudu nebaltai dienai, optimists – gaišajai nākotnei.

Šis vienkāršais teikums tikai atkal apstiprina jau sen zināmu patiesību - lietas ir tādas, kā uz tām paskatāmies. Ikvienu notikumu pavērsienu varam izvērtēt no dažādiem skatu punktiem un ar atšķirīgu attieksmi. Pat šīs vasaras laika apstākļus varam pieņemt ar smaidu un izdomu, vai arī pilnīgi pretēji - pavadīt vasaras mēnešu dienas sūdzoties par sliktu laiku. Jā, atzīšos, ka arī man nav viegli noskaņoties uz šīs pozitīvās nots. Ir 1. augusts. Ilgi gaidītā atvaļinājuma sākums. Laika prognoze? Tautas valodā izsakoties - nekāda. Šodien neliels lietus, rīt vietām uzspīdēs saule, parīt līs stipri visā Latvijā. Šādas tādas ieceres tiek atliktas, bet ir ļoti daudz laika, lai beidzot sakārtotu sen plānotas lietas, pavadītu pēcpusdienas kopā ar draugiem un ģimeni, daudz lasītu, starp lietūs gāzēm izbrauktu kādu īso maršrutu ar riteni, un galu galā - uzvilktu lietūs mēteļi un dotos kādā ekskursijā, jo ir taču vasara un otra atvaļinājuma šogad vairs nebūs. Ir tikai divi varianti - vai nu pielāgoties laika apstākļiem vai arī pavadīt laiku ar skumjām sirdī par lietaino laiku un izjukušajiem plāniem. Un šodien, kad rakstu šo sleju, izeju pagalmā un priecājos par silto dienu, iespēju vēl kādu dienu sajūst zāles pieskārienus basajām pēdām, veros gaiši zilajās debesīs un domāju - cik labi, ka saule ir nolēmusi mūs šogad palutināt vēl kādu brīdi. Pēc tik ilgstoša lietūs perioda ir patīams prieks baudīt saules pielietu dienu, jo nejausi nonāku pie domas par cilvēka dabu. Ja visu mēnesi būtu bijis karsts, esmu pārliecināta, ka neviens vien teiktu - ārpriests, tik karsts, vairs nevar izturēt. Piekriti, tā būtu? Ar smaidu rakstu šīs rindas un novēlu atcerēties - katram gadalaikam savs skaistums un - rudens neizbēgami tuvojas. Par to liecina gājputnu sasaukšanās, bagātīgā sēņu raža, vēsāki vakari un ātrāka tumsas iestāšanās. Bet tāds ir dabas ritējums, kuru mums atliek vien pieņemt! Novēlu ikvienam no jums noķert šīs vasaras atlikušos saules starus un ar prieku sirdī sagaidīt lapu krāsošanas, rudens ražas novākšanu un viennozīmīgi vēlu izturību skolnieku un skolnieceņu vecākiem!

Agnese

INFORMĒ PAGASTA PĀRVALDE

Iepirkumu konkursa rezultātā, kurā tika izskatīti 6 iesniegtie piedāvājumi, 08.08.2016 noslēgts līgums ar SIA "Viadukts" 741 406,45 EUR apmērā par tilta būvniecību pār Mazo Juglu (pie Suntažu vidusskolas). Tuvākajā laikā tiks uzsākti tilta būvniecības darbi.

SKOLU ZIŅAS

**SUNTAŽU VIDUSSKOLA
IELŪDZ SAVUS SKOLĒNUS,
VIŅU VECĀKUS UN VIESUS UZ
JAUNĀ MĀCĪBU GADA
SVINĪGU ATKLĀŠANU**

1. SEPTEMBRĪ

PLKST. 9¹⁰

- * 9.10 Mācību gada atklāšana pie skolas centrālās ieejas
- * Vecāku tikšanās ar skolas vadību aktu zālē
- * Audzinātāju stundas klasēs
- * 11.-11.30 1.un 12.klase viesojas „Izgudrotāju ciemā” pils zālē
- * 11.-11.30 aktu zālē 10.klases skolēnu un vecāku tikšanās ar projekta „Esi līderis!” pārstāvjiem
- * Mūzikas skolas audzēkņu un vecāku tikšanās ar pasniedzējiem no plkst.11.30, 12.00 kopīga sanāksme mūzikas klasē

Skolas busiņi:

- 1.septembra rītā kursēs pēc pagājušā gada grafika
- pēc pasākuma sāks kursēt no 13.00
- turpmāk gaidāmas izmaiņas

**Jaunā mācību gada svinīga atklāšana Lauberes filiālē
plkst.11.30**

Suntažu vidusskolā vasaras garumā iespēju robežās veikti dažādi sīkie kosmētiskie remontdarbi. Kapitālais remonts veikts pirmsskolas grupu garderobēs - no šī mācību gada katram pirmsskolniekam būs pieejams savs apģērbu skapītis. Garderobes aprīkotas arī ar drēbju žāvētājiem, kas pirmsskolā ir ļoti būtiski, jo bērni daudz laika pavada ārā arī rudenī un ziemā.

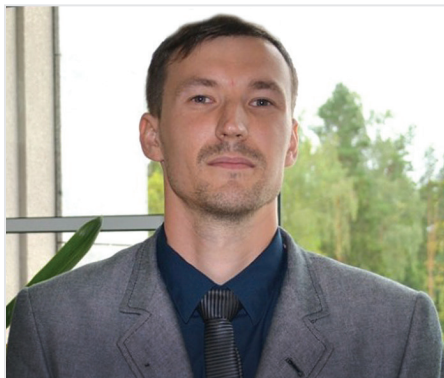
Informē direktora vietnieks saimnieciskajā darbā Armands Andževs.

SKOLU ŽIŅAS

Suntažu vidusskolas direktora amatam virza Mārtiņu Leju

Ogres novada pašvaldības domes Sociālo, izglītības un kultūras jautājumu komitejas sēdē 18. augustā tika izskatīts jautājums par Mārtiņa Lejas iecelšanu Suntažu vidusskolas direktora amatā, informē Ogres pašvaldība.

Ogres novada pašvaldības izsludinātajā konkursā uz Suntažu vidusskolas direktora amatu tika saņemti trīs pretendentu pieteikumi, visi pretendenti tika aicināti uz pārrunām. Ogres novada pašvaldības amatpersonu un speciālistu kandidātu vērtēšanas konkursa komisija, izvērtējot iesniegtos dokumentus un noklausoties pretendentu sniegto informāciju, nolēma Suntažu vidusskolas direktora amatam virzīt Mārtiņu Leju. Leja ir ieguvis sporta skolotāja, sporta un izglītības vadītāja profesionālo bakalaura grādu Latvijas Sporta pedagoģijas akadēmijā. No 2014. gada vada Ogres novada pašvaldības bērnu namu "Laubere". Savā izstrādātajā Suntažu vidusskolas attīstības vīzijā turpmākajiem pieciem gadiem Leja ir minējis to, ka skolā

Mārtiņš Leja

būtu jānodrošina visu piecu akreditēto mācību programmu darbība arī turpmākajos gados, pirmsskola būtu jāveido kā atsevišķa struktūrvienība, jo šobrīd pirmsskolas grupas, kas darbojas vidusskolas sastāvā, apmeklē 80 bērni. Leja savā vīzijā atklāj arī to, ka būtu gatavs veicināt sadarbību ar Ogres tehnikumu un Suntažu internātpamatskolu – rehabilitācijas centru, lai vidusskolā izveidotu programmu ar profesionālu novirzienu, piemēram, galdniecība, automehānika, viesmītība, dizains.

Tāpat būtu svarīgi arī attīstīt datorikas pilotprojektā iesākto IT apmācību jau no 1. klases, kā arī rasēšanu un programmēšanu vecākajās klasēs. Ņemot vērā citu novadu bērnu vēlmi mācīties Suntažu vidusskolā, Leja uzskata par nepieciešamu skolai piederošajās telpās vai kopā ar Suntažu internātskolu, izveidot nelielu dienesta viesnīcu vidusskolēniem. Leja plāno attīstīt arī sporta jomu Suntažu vidusskolā, piesaistot Eiropas Savienības finansējumu plānots atjaunot sporta stadionu. Kā vienu no prioritātēm Leja min Suntažu vidusskolas Lauberes filiāles saglabāšanu, lai bērniem būtu iespēja mācīties tuvāk savai dzīves vietai. Viens no uzdevumiem, ko Leja norādījis attīstībā vīzijā, ir saglabāt Suntažu vidusskolas labo prestižu.

Sociālo, izglītības un kultūras jautājumu komitejas deputāti nolēma virzīt Lejas kandidatūru apstiprināšanai Suntažu vidusskolas direktora amatā domes sēdē.

Informācija no portāla www.daugavasbalss.lv

SUNTAŽU MĀKSLAS STUDIJA AICINA

Šoruden esam zīmīga skaitļa priekšā – šī būs mākslas studijas 13.sezona! Cerams, ka tieši tādēļ īpaši radoša un atraktīva. Ik gadu pulcējam ap 60 līdz 80 audzēkņu, rādām savu veikumu izstādēs gan skolā, gan kultūras namā un domājams, ka ceļu uz studijas noslēpumaino pagrabu atraduši visi, kurus ieinteresējis mākslas process.

Ja kāds vēl šaubās, iedvesmai un ierosmei rudens sezonu atklāsim ar kārtējo izstādi: Suntažu vidusskolā no 1.septembra būs apskatāmi mākslas skolas "zaļās prakses" zīmējumi un gleznojumi, kā arī pavasarī tapušie mācību darbi.

Šogad "Zaļā prakse" tika rīkota līdz šim vistālākajā vietā – Kurzemes senatnīgajā un gleznainajā pilsētiņā Aizputē. Apmetāmiem Aizputes mākslas skolā, un protams, vērtīgi bija arī ieskatīties citās mākslas skolas radošā darba "virtuvē". Savukārt mūsu darbi likās ļoti interesanti aizputiešiem, iepazīnāmi ar pilsētas mēru un prakses noslēgumā tika rasta iespēja tos izstādīt pilsētas bibliotēkā. Dzīvojam un darbojamies kopā ar Ķeguma jauniešiem māksliniekiem. Videi praksei bija neierasta, jo biežāk esam viesojušies mazos miestīņos. Šeit bija gan ielas ar dzīvu satiksmi, gan sajūsmu raisošs vei-

Betiņa un Liene kopā ar Ķeguma bērniem iemūžina Aizputes pilsētas domes durvis

kalu daudzums, gan milzums tēmu zīmējumiem un gleznojumiem. Dažbrīd lietus neļāva ilgstoši darboties ārā, daudzi skolotāju nolūkotie stūrīši palika neiemūžināti, bet to kompensēja plašā, senatnīgā

skolas ēka, kur gluži labi varēja strādāt arī iekštelpās. Izstādē būs arī daži darbi, kas tapuši Ogrē.

Esam guvuši atzinību ārpus Latvijas – pašās augusta beigās saņēmām priecīgu ziņu no bērnu mākslas konkursa Bulgārijā, kur diplomus ieguvušas divas mūsu mākslas studijas audzēknes.

Studijā joprojām varēs apgūt gan mākslas skolas programmu, gan darboties pulciņā. 1.septembrī līdz 13.00 studijas telpās pils pagraba gaidīti visi interesenti, gan jaunie, gan "vecie", jo iesniegumi pulciņam katru gadu jāaizpilda no jauna. Ja dalībnieku būs ļoti daudz, priekšroka tiks dota iepriekšējo gadu studijas audzēkņiem. Gaidīsim bērnus no piecgadnieku un sešgadnieku grupiņām un dažādu vecumu skolēnus. Var

Viesojamies Aizputes mākslas centrā "Serde"

SKOLU ŽIŅAS

izvēlēties - apmeklēt 1 vai 2 nodarbības nedēļā. Maksa 2,13 eiro par vienu nodarbību, apmeklētās nodarbības mēneša beigās tiek saskaitītas un aprēķināta maksājamā summa. Materiālus nodarbībām nodrošinām uz vietas. Nodarbību grafiks tiks sastādīts un paziņots līdz 5.septembrim.

Pirmā tikšanās mākslas skolai piektdien, 2.septembrī pl.14. Sāksim ar atvadīšanos no iepriekšējā mācību gada un pārrunāsim, kas mūs sagaida šogad. Pēc tam neliela talka, sakārtosim savas krāsas, zīmuļus (ja paņemts mājās – lūdzu atnest šajā dienā), lai jaunnedēļ ar pilnu sparū varam ķerties pie jauniem darbiem.

Studijas vadītāja Māra Mārtiņjāne-Kaše

Foto no studijas arhīva

Tveram senatnes elpu!

Foto no studijas arhīva

Prakses darbu izstādes atklāšana Aizputes pilsētas bibliotēkā

Foto no studijas arhīva

Iepazīstam Aizputes mākslas centru "Serde"

VIDĒJĀS PAAUDZES DEJU KOLEKTĪVA "SUNTA" EKSKURSIJA UZ POLIJU

Pēc pavadītas deju sezonas, katru gadu jūlija otrajā pusē dodamies ekskursijā. Šis brauciens parasti ir kā sezonas noslēguma pasākums. Šogad

tā bija 3 dienu ekskursija uz Poliju – Belavežas gāršu un Mazūriju. Kopā ar Suntas deļotājiem ekskursijā devās cilvēki, kas ir saistīti ar deju kolektīvu -

bijušie deļotāji, ģimenes locekļi, u.c. – kopā 40 cilvēki. Ekskursiju vadīja IMPRO firmas gide un draugu deju kolektīva vadītāja Iveta.

Foto Santa Laurinoviča

Ekskursanti Belavežas gāršā

VIDĒJĀS PAAUDZES DEJU KOLEKTĪVA "SUNTA" ESKURSIJA UZ POLIJU

Pirmās dienas agrā rītā, pēc garda jubilāres Ivonnas cienasta pie kultūras nama, caur Lietuvu devāmies uz Poliju. Jau pusdienlaikā bijām Polijā. Vispirms apskatījām Vigierski klostera kompleksu, kas atrodas Vigierski Nacionālajā parkā. Uzkāpām klostera zvanu tornī, no kura pavērās lieliska skats uz visu pussalu un ezeru.

Turpmāk sekoja brauciens ar kuģi pa Augustovas kanāliem. Braucot pa slūžu savienotajiem kanāliem, skatām pavērās ezeru plašumi un jaukas krastu ainavas. Apbrīnojama ir kuģa kapteiņa izveicība, manevrējot starp pārējiem ūdenstransporta līdzekļiem. Uz kuģīša baudījām koncertu, ko izpildīja 4 dāmas ģitāru pavadījumā – šķiet divas pedagoģes un divas studentes.

Nakšņojām jaukā viesnīcā divvietīgos numuros un baudījām lieliskas brokastis.

Otrajā dienā apskates objekts bija UNESCO Pasaules Dabas mantojuma sarakstā iekļautā Belavežas gārša – viena no lielākajām vienlaidu

pirmatnējo mežu masīvu teritorijām Eiropā. Belovežas gāršas nacionālais parks ir vecākais Polijā un viens no vecākajiem Eiropā. Kā aizsargājamā teritorija kopā ar Baltkrieviju, tas bija jau kopš viduslaikiem. Belovežas gāršas lepnums ir ozolu, dižskabāržu audzes un sumbri, kuri gan vairs savvaļā nav sastopami. Dzīvniekus – sumbrus, vilkus briežus, u.c. redzējām īpaši ierīkotā dzīvnieku parkā.

Ar šaursliežu vilcieniņu devāmies braucienā pa neskarto mežu. Apskatījām ļoti interesantu un daudzveidīgu muzeju par dzīvnieku un augu valsti Nacionālajā parkā, redzējām fantastiski skaistus, ļoti, ļoti garus ozolus un egles un citus kokus. Gides pavadībā devāmies pārgājienā pa dabas takām, viegli nebija, jo bijām jau noguruši, īsti gan nezinu, taču domāju, ka kādus 7 km nogājām.

Nakšņojām Elkā – skaistā Mazūrijas pilsētiņā divu ezeru krastā. Viesnīcā mūs sagaidīja ar jaukām vakariņām, cienājot ar polu ēdieniem. Labi atpūtāmies un pēc labām

brokastīm sākam mājupceļu pa Mazūriju. Braucām pa gleznainajiem Austrumprūsijas ceļiem un alejām gar Kalņingradas apgabala pierobežu. Apskatījām Polijā augstāko Stancziku dzelzceļa viaduktu, pabijām Draudzības kurgānā – Krievijas, Polijas un Lietuvas robežpunktā, staigājām pa Suvalku dabas parku.

Ekskursija bija veltīta dabas baudīšanai. Paldies visiem ekskursantiem par jauko atmosfēru, kāda valdīja ekskursijas laikā. Katrā ekskursijā var kaut kas patikt vai arī nepatikt, taču, iespējami, paliek uz visu mūžu un tie bija bagāti. Paldies gidei un abiem šoferīšiem, kuri mūsu vēlmes izpildīja pilnībā.

Bija patīkami, ka ekskursijas laikā par mums domāja kultūras nama direktore Dzidra, zvanīja mums un izteica laba vēlējumus.

Jaunajā deju sezonā septembra beigās gaidu visus "vecos" dejotājus, kā arī priecāšos redzēt jaunus dejotājus.

Nāciet, gaidīšu!

Deju kolektīva SUNTA vadītāja Skaidrīte Andževa

CEĻOJUMA PIEZĪMES

09.08.2016.

Tiek saņemta ziņa no senioru deju kolektīva vadītājas Aigas Jermakas par brauciena laiku un aicinājumu paņemt siltu vējaku - plānojam doties uz ziemeļiem - uz Sāremā salu Igaunijā. Laika prognozes nesola mūs lutināt un turpmākajās dienās domas arvien vairāk saistās ar jautājumu - cik un kādu apģērbu ņemt līdzi, lai brauciens būtu baudāms, silts un sauss!

12.08.2016.

Ir piektdienas vakars un trešo reizi pēc saraksta tiek pārbaudīts somas saturs. Galvenais secinājums pirms došanās gulēt - somā jābūt naudas makam un pasei. Visu pārējo vajadzības gadījumā var nopirkt, nebraucam jau uz Amazones džungļiem!

13.08.2016.

Ir 4. no rīta pēc Latvijas laika. Izbraukšana paredzēta 6 un ļauties kārdinājumam aizmigt otrreiz nebūtu prātīgi. Savu dara arī nelielais pirms ceļojuma satraukums un lēnām mostos, lai baudītu pirmo šī rīta kafiju un vēlreiz pārskatītu somas saturu. Varbūt tomēr peldkosfīmu? Ir taču vasara. Bet laika apstākļi aiz loga nemudina uz domām par peldēšanu. Rīts ir diezgan pelēks un nolīst arī pa kādai lietusi lāsei.

Ir 5.45 minūtes sestdienas rītā. Pie kultūras nama sāk pulcēties SDK Suncele dejotāji un viņu aicinātie līdzbraucēji - draugi un domubiedri. Neskatoties uz pelēkajām debesīm, ceļotāju sejās parādās smaidi, dzirdama priecīga čalošana un rīts ir visnotaļ pozitīvs. Manāma arī kāda vēl samieļojusies seja, bet tas netraucē sirsnīgi sasveicināties ar kādu laiku neredzētajiem deju kolektīva biedriem. Dodamies ceļā, lai Rīgā tiktos ar mūsu gidi Intu no Skaisto skatu aģentūras. Arī gide ir visnotaļ pozitīvā omā un pēc savstarpējas iepazīšanās un sasveicināšanās pamazām tiekam iepazīstināti ar Igaunijas ekonomisko, ģeogrāfisko

un politisko situāciju. Pēc rīta kafijas baudīšanas Salacgrīvā turpinām ceļu uz Pērnavu. Jau pēc neilga laika (laiks iet ātri, jo gide ir ļoti zinoša un viņas stāstījums ir patiesi interesants) esam Pērnāvā un ar autobusu izbraucam nelielā tūrē par Pērnavas ielām. Ārā līst un, lai gan pirmais rīta īgnums ir pārvarēts, esmu pat priecīga, ka nav jādodas pastaigā ar kājām. No Pērnavas dodamies uz Virtsu ostu, lai ar prāmi dotos uz Kuivastu ostu, kas atrodas Muhu salā. Pa ceļam uz Virtsu ostu gide stāsta, ka pavisam Igaunijā ir 1251 sala. Muhu, Sāremā (jeb Sāmsala) un apkārtesošās 500 salas veido Mozundu salu arhipelāgu. Nonākot uz prāmja, pūš diezgan stiprs vējš un nedaudz arī līst, bet tas neattur doties uz klāja, lai baudītu (vai baidītos) prāmja šūpošanos viļņos un vērotu šalcošo jūru visapkārt.

Pēc šīs pārceļšanās domas dalās - daži saka: "Ko, jau viss? Tik ātri? Žēl!", savukārt daži ceļotāji (tai skaitā arī es) neslēpj savu prieku par nokāpšanu uz sauszemes un jau ar bažām domā, ka uz prāmja būs jākāpj arī atgriežoties. Mūsu ceļš ved cauri Līvai, kas ir lielākā Muhu salas pilsētiņa. Apskatām arī Koguva ciemu Muhu salas rietumu piekrastē. Tas ir viens no spožākajiem Igaunijas lauku arhitektūras paraugiem. Lai gan ciems ir ļoti populārs tūrisma objekts, šobrīd tajā dzīvo 23 ģimenes. Tādējādi ciemā ir apskates objektu zona un dzīvojamā zona. Ciemā ir arī neliela mākslas galerija un Igaunijā ciemats galvenokārt pazīstams kā ievērojamā igauņu rakstnieka Juhana Smūla dzimtā vieta. Rodas sajūta, ka salas un ciema iedzīvotāji dzīvo pilnīgi citādāk - pilnīgs miers, nekādas steigas un klusums, ko izjauc tikai tūristu pulciņi, kas laiku pa laikam piestāj ciemā. Šķiet, ka visas ār pasaules problēmas ir palikušas uz cietzemes.

Brīdi pakavējušies Muhu salā, dodamies ceļā uz Sāremā salu. Sāremā salā nokļūstam, šķērsojot dambi, kas salu savienošanai uzbūvēts 19.gs.beigās. Sāremā ir lielāka Igaunijas sala. Pirmais apskates objekts ir iespaidīga mūra celtne - Peides baznīca, kas būvēta 13.gs. un patiesībā izskatās pēc

CEĻOJUMA PIEZĪMES

Foto Vineta Ungure

Ekskursanti pie Piretas dižakmens Sāremā salā

cietokšņa. Šobrīd pamazām notiek baznīcas atjaunošanas darbi. Kā nākamā dodamies apskatīt leģendām un teikām apvīto Piretas dižakmeni. Tas ir viens no 54 Baltijas lielākajiem akmeņiem, no kuriem tikai divi neatrodas Igaunijā. Kāds uzmanīgi klausās gides stāstītās leģendas, kāds pa to laiku naski apskrien akmenim riņķi, bet vēl kāds tikpat naski ir uzrāpies 4 metrus augstajā akmenī virsotnē un vairs nezina, kā tikt lejā. Ātri vien rodas vesela padomu sērija par to, kā labāk tikt lejā no tāda augstuma - lēkt, šļūkt vai palikt šeit pavisam. Uz priecīgas nots top pirmais kopīgais ceļojuma foto! Un pēc gides aicinājuma - galvenais nesmaidiet - ar garantiju smejas gandrīz ikviens no mums. Turpinām iepazīt Sāremā salu un dodamies uz Kāli meteorīta krāteri, par kuru klīda dažādi nostāsti un leģendas. Līdz 20.gs. 20tajos gados zinātnieki pierādīja, ka tas patiešām ir meteorīta krāteris. Diena ir pusē un sākam just nogurumu, jo rīts bijis agrs. Taču pārbraucieni no viena apskates objekta uz otru ir iespēja iestiprināties, padalīties iespaidos par tikko redzēto un iegūt jaunu informāciju. Šajā dienā paredzēts apskatīt vienīgo salas pilsētu Kuresāri un viduslaikos celto nocietināto Kuresāres pili. Pils mūri ir patiešām iespaidīgi. No torņa paveras skaists skats uz pilsētu. Pili iekārtotas dažādas ekspozīcijas un tajā iespējams arī viegli nomaldīties, tāpēc, pārvietojoties pa pils gaitenīem, viens otrs no mūsu ceļotāju grupas uzņemās tādu kā uzrauga lomu un rūpīgi pieskata pārējos. Tā tāda laba sajūta, jo konkrēti es varu apmaldīties arī trijās priedēs! Pēc pils apmeklējuma gide mūs palaiž brīvsoļi pa Kuresāres pilsētiņu un nu varam ieturēt vakariņas. Pēc kārtīgas izpētes baudu pilsētiņas atmosfēru kādā no āra kafejnīcām un secinu, ka diena bijusi izdevusies. Arī lietis nē! Jau no brīža, kad ieradāmies Sāremā un ir arī kļuvis nedaudz siltāks. Jau drīz dodamies uz naktsmītņi, lai atgūtu spēkus un dalītos šīs

dienas iespaidos kopīgās vakariņās. Viesu nama saimniece ir ļoti atsaucīga un drīz vien esam ērti iekārtojušies atpūtai. Vakars paiet brīvā, nepiespiestā atmosfērā. Ar jauniem un veciem jokiem, sirsnīgām sarunām un smiekliem. Daži ātrāk, daži vēlāk dodas pie miera, lai rīt turpinātu apceļot Sāremā salu.

14.08.2016.

Rīts atkal ir diezgan agrs, jo jau 7:30 saimniece mūs gaida uz vienkāršām, bet gardām brokastīm. Kāds pārsteigums - atkal līst! Bet neļaujam lietum sevi iebiedēt un pēc gardajām brokastīm dodamies ceļā. Šodien ceļš pārsvarā ved gar jūras krastu, kas dod iespēju apskatīt salai raksturīgo dabu, brīžiem parādās arī saule un ar pozitīvām domām sasniedzam Sirves zemesragu. Un esam tik tuvu Latvijai - tikai 28 km līdz Kolkas ragam. Skaidrā laikā pavisam labi varot redzēt Latvijas krastus. Tiek apspēlēta ideja par nokļūšanu mājās - ja kādam pavisam apnīcis šis brauciens, var droši mesties peldus un pēc nieka 28 km pieveikšanas jau būt Latvijā. Drosmīgākie patiešām bauda peldi jūrā, neskatoties uz stipro vēju un lietū, un saka, ka ūdens esot silts un ļoti slapjš. Bet peldētājiem labi un skatītājiem interesanti! Pa ceļam gar jūras krastu uz Pangas klinfīm apstājamies vietā, kur iespējams uzbūvēt savu vēlmju tornīti no akmeņiem. Tornīšu tur ir jau patiesi daudz un nu kopīgiem spēkiem top arī Sūnceles vēlmju tornītis. Turoties pie laika grafika un plāna, dodamies uz Pangas klinfīm. Augstākajā vietā klinšu augstums sasniedz pat 21 m un skats no augšas ir patiesi iespaidīgs. Šī ir vieta, kur pazūd laiks. Iespējams staigāt gar klinšu augšējo malu, kā arī nokāpt lejā pie jūras un mērot ceļu gar jūru, vilņiem skalojoties gar kājām. Neskatoties uz ceļotāju pieplūdumu, iespējams atrast arī kādu klusu vietu,

CEĻOJUMA PIEZĪMES

Iai starp kadiķu audzēm pārdesmit minūtes ļautos pilnīgam mieram un meditācijai jūras šalkoņas pavadībā. Un, ieskatoties pulkstenī, kas jau liek atgriezties autobusā, nākas piekrist, ka šī tiešām ir vieta, kurā pazūd laiks. Bet, tā kā laiks turpina savu ritējumu un jau 15:30 paredzēta atgriešanās realitātē un uz cietzemes, paklausīgi dodamies uz autobusu, lai apskatītu pēdējo plānoto objektu - Anglas dzirnavas. Dzirnavas ir viens no salas simboliem un Anglas dzirnavu kompleksā apskatāmas 5 dzirnavas. Kā ikvienā apskates objektā, arī šeit iespējams iegādāties dažādus koka un dolomītaizstrādājumus - gan suvenīrus, gan praktiski pielietojamas lietas. 60 km ceļš mūs ved no Anglas dzirnavām līdz prāmja piestātnei. Vērojam laukus un mežus aiz loga, cits skaļāk, cits klusāk izsaka savas domas un vērtējumu par piedzīvoto un redzēto, kāds jau ir iesnauzies, jo ainava aiz loga sāk šķīst pārāk vienmuļā. Atpakaļceļā jūra ir mierīga, prāmis arī jaunāks un sajūtas vairs nav tik biedējošas. Stāvēt uz klāja, var izbaudīt saules staru pieskārienus un pamāt ar roku aiz muguras paliekošajām Igaunijas salām. Vēl brīdis ceļā un atkal esam Pērnavā. Tiek dota iespēja iegādāties suvenīrus un saldumus mājās palicējiem, papildināt stiprinošo produktu krājumus mājupceļam, apēst gardu Igaunijas saldējumu, kurš tieši tā arī saucās - Saldējums (igauniem tik ļoti patīk šis vārds, ka tieši tā ir nosaukts viens no Igaunijā ražotajiem saldējumiem). Un no Pērnavas jau mājupceļš paiet ļoti ātri - autobusā atkal skan joki, smieklī, tiek apspriests, ko darīt ar avīzes redaktori (tas ir mani), lai avīzē nenonāktu kompromitējoši materiāli, Salacgrīva

pārtop par Saulkrastiem, rodas idejas par nākošo ekskursiju galamērķiem - Lubānas purvi (šajās dienās daudz tika runāts par odzēm, glodenēm un kobrām), Centrāltirgus (jo mēs taču neko par to nezinām), Latgales ezeri (nav tik tālu jābrauc) utt. Iebraukšana Latvijā tiek papildināta ar skaļām ovācijām šoferim Jānim, gluži kā nolaižoties lidmašīnai. Saguruši, bet laimīgi tuvojamies Rīgai - pateicība gidei, atvadīšanās un tad jau no Rīgas mājas šķiet ar roku aizsniedzamas!

Ir 22:00 pēc Latvijas laika. Esam atgriezušies Suntažos un dodamies uz mājām. Sagaidītāji priecīgi, ceļotāji arī. Paldies Suncelei par iespēju atpūsties no ikdienas rūpēm, uzņemt C vitamīnu un pozitīvas emocijas gaidāmā rudens pārlaišanai, kā arī par iespēju iepazīt Igaunijas lielāko salu - Sāremā!

15.08.2016.

Rīts pēc ceļojuma. Nesteidzīgs atvaļinājuma rīts ar iespēju gulēt netraucēti ilgi, pie rīta kafijas apskatīt uzņemtas bildes un saprast to, ka nekur nav tik labi kā mājās, lai arī kādus brīnumus solītu citas pasaules valstis. Un arī miegs ir vissaldākais savās mājās!

SDK Suncele un vadītāja Aiga Jermaka saka paldies pagasta pārvaldei par ceļojumam atvēlēto transportu, paldies kultūras nama vadītājai Dzidrai Sproģei par sagādāto sveicienu un labajām domām, kā arī pacieģīgajam šoferim Jānim Freibergam!

Ar Sunceli kopā ceļoja Agnese Brauna

Foto Vineita Ungure

No akmeņiem būvētie vālmju tornīši jūras krastā

Foto Vineita Ungure

*"Suncele" pie sava uzbūvētā vālmju tornīša.
Lai piepildās iedomātā vēlēšanās!*

Foto Vineita Ungure

Leģendu tēli - Pireta un Tells

Foto Vineita Ungure

Ceļā uz Kuresāres pili

SUNTAŽU SENIORI KURZEMĒ

Kas tad nu?! Kā skudriņas no visām pusēm parādās dāmas un kungi labākajos gados. Tas nekas, ka rokā štocīnš, vai pat divi, bet ŠODIEN ATKAL EKSKURSIJA.

Sāpes tiek paslēptas kaut kur dziļi, dziļi, jo nav laika par tām domāt. Hei, hopsā braucam! Šoreiz ceļš ved uz Kurzemi. Pirmā pietura ir kino pilsētiņa Cinevilla, kurā mūs gaida gids, lai stāstītu un rādītu daudz interesanta par pilsētiņas tapšanu - kā viss pamazām

papildinājies ar visdažādākajām būvēm. Pilsētiņa uzbūvēta 2004.g., lai uzņemtu filmu "Rīgas sargi". Izskatās, ka daļa no tās Rīgas "atlidojusi" šeit, lai mulsinātu skatītājus. Stalti slejas Torņkalna baznīca, gabaliņš Daugavas, grozāmais tilts un Vecpilsēta. Šeit filmēta arī "Sapņu komanda", "Rūdolfa mantojums" un citas filmas. Ne pārāk senā pagātnē pat japāņi izmantojuši lieliskās butaforijas! Daba mūs nelutina, jo visu laiku līst.

Nekas! Autobusā var papļāpāt ar sen neredzētām draudzenēm, apmainīties ar jaunām konservu receptēm, nedaudz pasūdzēties par to, ka drusciņ klibo veselība, bet sejās smaidi un prieks, ka redzam pasauli. Piedodiet, ka neiepazīstināju ar mūsu jauko gidi. Pamatīgi aplausi Suntažu kultūras nama vadītājai Dzidrai Sproģei! Pēc neilga laika esam jau Tukumā. Šoreiz varam apbrīnot šoferīša Jāņa Freiberga manevrēšanas spējas pilsētas šaurajās ieliņās. Apmeklējām Sv. Nikolaja pareizticīgo baznīcu. Mūs sagaida ļoti laipna gide. Pēc noteikumiem visām sievietēm uz galvas vajadzētu būt lakatam, jo tā tiek izrādīta pazemība Dieva priekšā. Šoreiz mūs ielaida baznīcā arī bez lakatiem. Daudz greznu ikonu, no kurām lielu daļu ziedojuši dievlūdžēji. Kara gados tā tika izlaupīta un ļoti daudzas ikonas aizgāja zudībā. Pērkam vaska svecītes, lai tās aizdedzot sūfītu sveicienus saviem mīļajiem aizgājējiem. Mums katram sirdī ir kādi mīļi cilvēki, par kuriem mēs bieži piedomājam un ar svecītes liesmiņu sūtam savu sirds siltumu.

Un atkal esam autobusā, lai pavierotos Pūres šokolādes fabrikā. Noskatījāmies filmiņu par kakao ieguvu, tad neliela degustācija un mūsu ceļš ved jau uz nākošo apskates vietu. Mūs gaidīja Sēmes pagasta "Rozišu" saimnieki Daila un Bruno Trubiņi. Pat nebijām vēl iegājuši dārzā, kad atskanēja milzīgs izbrīna sauciens: "Kāds skaistums!" Daiļdārzu mājas saimnieki sākuši veidot 2008. gadā, bet 2012. gadā tas tika atvērts apmeklētājiem. Tas ir viens no lielākajiem rožu dārzumiem Latvijā. Acis priecēja un degunu kņudināja vairāk kā 300 rožu šķirņu. Pārdošanā nonāk ap 3000 stādu - krūmrozes, vītēņrozes, angļu u.t.t. Iekopts arī zivju dīķis, pie kura brīvbrīdī pasēdēt un pavērot zivju rotaļas. Daudz neredzētu

Cinevillā

"Rozišs"

Sv. Nikolaja pareizticīgo baznīcā

Dzidra brauc!

SUNTAŽU SENIORI KURZEMĒ

"Jāņkalnos"

Kaltenes jūrmalā

ziedu šķirnes, visdažādāko formu un šķirņu skujukoki. To vajag redzēt pašam ar savām acīm. Bet noslēgumā mūs gaidīja degustācija. Kāda? Protams, ka negrauzām visdažādākās skujkoku saknītes, neēdām ziedlapiņas, bet... Degustējām rožlapu tēju un baudījām rožlapu vīnu. Pat prātā nevarēja ienākt, ka tas ir garšīgi! Dailas un Bruno bizness iet no rokas. Žēl bija atvadīties no tik jaukiem cilvēkiem. Novēlējām viņiem veselību, jo to vajag daudz, daudz. Apsolījām pēc kādiem gadiem atkal pacīmoties.

Turpmākais ceļš aizveda uz "Jāņkalnu" mājām, lai baudītu kurzemnieku vakariņas.

Kad pašu dārzā jau ienākušies burkāni un kartupeļi, tad var ķerties pie bukstiņputras un sklandraušiem. Ēdām ar lielu baudu. Pat Eiropas komisija raušus ir atzinusi par aizsargājamu ēdamo un sklandrauši ir pierēģistrēti zem nosaukuma "Garantēta tradicionālā īpatnība". Saimniece ievēro un popularizē latvisko dzīves gājumu, visdažādākās tradīcijas. Un atkal man jāsaka, ka pašu acīm redzētais būs

atmiņā paliekošāks. Pie šīs saimnieces var sutināt kaulus pirtiņā un veikt vēl visādas izdarības.

Pamazām saulīte slēpjas aiz koku galotnēm un beidzot mēs dodamies uz māju pusi. Tikai.....Vēl jāiebrien jūrā, jāpaglāsta akmeņi, kuri mazgā savus sānus sāļajā ūdenī, jāpavēro saulriets un mājām Kurzemei ardievas.

PALDIES DZIDRIŅAI par skaisti piepildīto dienu!

Šoferītim JĀNIM par labo spēkrata stūrēšanu! Uz tikšanos atkal citreiz!

Ilze Knutova

VASARAS PLENĒRĀ

Par tradīciju kļuvis vasaras plenērs, kurā dodas ne tikai skolēni, bet arī pieaugušie no mākslas studijas. Tradīcijas nevar mainīt, tāpēc pirmā plenēra diena ir 20.jūnijs, kas vienlaicīgi ir mūsu Marijas dzimšanas diena. Agri no rīta sapošam viņas mašīnu un aidā! Vienu dienu izvēlamies ārpus Suintāžiem un šoreiz tie ir Preiļi. Būtu grēks pabūt

Preiļos, neapmeklējot Leļļu muzeju. Pēc brīža pa muzeja teritoriju slīd 9 dažādas konfigurācijas dāmas, kas vienā mirklī ir pārvērtušās itin visā. Kārtējo reizi pārliecināties, cik liela nozīme ir izvēlētajam tērpiem. Apguvušas šīs vietas burvību, uztaisām foto sesiju un nonākam pie slēdziena, ka mūsdienų ikdienas aktivitātes šajos tērpos būtu diezgan

Preiļu leļļu muzejā

VASARAS PLENĒRĀ

ierobežotas! Tāpēc, nu jau pierastajā apgērbā, dodamies uz Preiļu informācijas centru, no kura sākas mūsu ekskursija pa Preiļiem. Gides stāstījums par senajiem notikumiem pils parka teritorijā mūs aizkustināja, jo kā daudzos mīlas stāstos no pagātnes, pēkšņi parādās jaunais, izmisušais tēls un...

Preiļos iepazīnāties ar kādu cilvēku, kas uzcēlis pats savu kapellu. Saimnieks mūs laipni aicina iekšā. Diena ir karsta un gūstam baudījumu gan miesai, gan garam.

Nu gan pie darba, jo esam taču atbraukušas strādāt! Ekskursijas laikā katrai iepazīties kāds „stūrītis”, kuru gribas iemūžināt.

Kad darbi tuvojas noslēgumam, arī negaiss ir klāt! Vēl kafijas pauze pie mūsu jau iepazītā kapellas īpašnieka, kam izrādās pieder arī viesnīca, kurā iekārtots muzejs.

Mājās atgriežamies ar pasakainu saules rietu, jūtot gandarījumu par piepildīto dienu.

Nākamajā reizē tiekamies tepat Suntažos, kur Veronika Loča mums laipni atvēlējusi dārza teritoriju ar ūdensrozēm.

Saimniece nespēj atturēties un pati iesaistās šajā procesā. Diemžēl trešā plenēra diena bija jāatceļ slikto laika apstākļu dēļ. Bet septembri mēdz būt tik krāšņi un vilinoši...

Man prieks par studijas dalībniecēm, kas plenērā piedalījās pirmo reizi: Gunta Andersone, Sarma Ezermane, Jolanta Muižniece, Signe Pīrīša, Sarmīte Millere. Meitenes izturēja šo pārbaudījumu godam!

Tāpat iepriecina jau pieredzējušāko dalībnieču (Aija Mežinska, Lolita Brauna, Marija Grauze, Elza Šantare) degme, atbildība un pozitīvais starojums. Domāju, ka šī „grupējuma” dalībnieces papildina viena otru, neskatoties uz dažādajiem raksturiem un sievišķīgajiem knifiem.

Ir patīss prieks ar JUMS radoši darboties! Oktobrī atsākam nodarbības!

Lai nodarbībās varētu sniegt pilnvērtīgas konsultācijas, cilvēku skaits ir ierobežots. Informēju, ka nākamā gada grupa jau ir nokomplektēta.

Gunta Būmeistare

Gunta Andersone

Foto Gunta Būmeistare

Lolita Brauna

Foto Gunta Būmeistare

Elza Šantare

Foto Gunta Būmeistare

Aija Mežinska

Foto Gunta Būmeistare

Sarmīte Millere

Foto Gunta Būmeistare

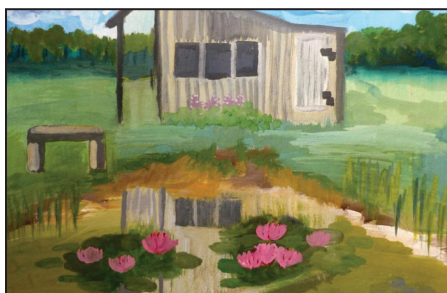
Sarma Ezermane

Foto Gunta Būmeistare

Veronikas Ločas dārzā

Foto Gunta Būmeistare

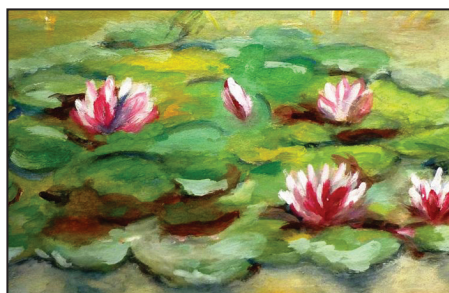
Sarmas Ezermānes gleznojuma fragments

Foto Gunta Būmeistare

Marija Grauze

Foto Gunta Būmeistare

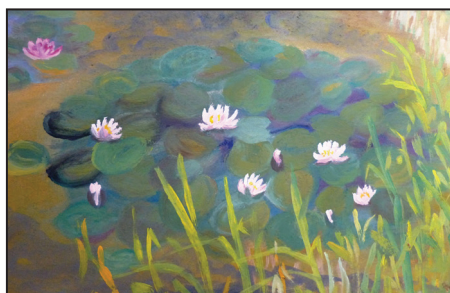

Jolantas Muižnieces gleznojuma fragments

Foto Gunta Būmeistare

Foto Gunta Būmeistare

Lolitas Braunas gleznojuma fragments

Foto Gunta Būmeistare

DZEJAS LAPUSE

BEZMIEGS

Ir tādas īpašas nakts,
 Abi ar mēnesi kad pārmijāt skatus,
 Visi guļ un neviena nav blakus...
 Vien klusums pār tevi
 savu plīvuru klāj.
 Nakts melnumā raugies-
 un savāds nemiers tev
 traukties liek
 Pa ceļiem, pa domām un
 arī sapņiem.
 Kaut zini-rīt grūta būs diena,
 Kāds miegu tavu laupījis ir.
 Ir jau svētīgi reizēm pabūt ar sevi.....
 Tik nevajag bieži šo nemieru sirdī,
 Un vientuļi garās bezmiega stundas,
 Kad ausmu kā atpestīšanu gaidi.

Ilona Bākule

DZIMTAS SAKNES

Ar mani nesākas
 dzimtas saknes,
 Esmu vien atzars lielajā cerā
 Pirms manis arī bij' mātes
 Bet viņām savukārt arī mātes,-
 Un tā joprojām līdz
 senseniem laikiem
 Esmu daļa no sakņu zara,
 Kas pasaulei atvases devis,
 Kuras zaļo un plaukst,
 un turpinājumu
 Esmu kā krūms, kas izpletis zarus,
 No lietūs, no svelmes
 sargājot zaļo
 Ar ilgām skatienā atvases gaidot,
 Vēl pēc manis kas zaļos un plauks,
 Dzimtas saknēm neļaujot iznīkt

Ilona Bākule

ESMU TEPAT

Es neesmu tālu,
 es esmu tepat.
 Šajā, plāvā, kur rasā var
 nomazgāt skumjas,
 Šajā kokā, kur vējš savas stabules kar.
 Es esmu tepat.....
 Kur zvaigžņota nakts
 savus kumeļus jūdz
 Un krāsainus sapņus skumjajiem vadā..
 Šajā dārzā, kur rozes ar lilijām mijas,
 Kur katrā dobē ir iestādīts prieks.
 Un ceļmalas bērzā ar strazdu būri
 un maziem čiepstošiem putnēniem tajā.
 Tā lielceļa malā, kas tveicē kūp,
 Pa kuru var aizbraukt,
 Bet var arī atbraukt.
 Es esmu tepat.....
 vien roku pastiep.....

Ilona Bākule

DŽĪVE KĀ....

Džīve kā vāveres ritenis,
 Spēj tik kustināt kājas.
 Kā zibens jautājums pavīd-
 Vai tiešām šē manas mājas?
 Paskrien autopilotā dienas,
 Ne redzi sauli, ne zvaigznes-
 Tik skrien un skrien.
 Varbūt tā arī labāk?
 Nejūti sāpes, nevajā ilgas,
 Sapņi ceļmalā neizsapņoti.
 Acu skatiens tik nodurts zemē,
 Skaties-kur kājas ātrumā liec.
 Apstājies, riteni, apstājies jēl!
 Spieķos tavos es sprunguli likšu.
 Gribu acis pret sauli vērst,-
 Ieraudzīt zvaigznes debesu jumā.
 Lēniem soliņiem sapnīm pretī doties.

Ilona Bākule

21. augustā Latvijai

Saliksies viss pa plauktiem kārtās,
 Saliksies kārtībā citā.
 Izliesies ūdens no krātuvēm senām,
 Saliesies piltuvēs jaunās.
 Iezvanīs zvani pasaui klusumā,
 Ievizēs torņos zvaigznes.
 Uzzibēs laikā komētas,
 Iešūpos Visuma laivas.
 Celsimies pāri pār apvārsni
 Pilni līdz malām ar spēku,
 Ko uzlecot saule iezīmēs,
 Kas sirdis darīs brīvas.

Skaidrīte Logina

PASTIEP ROKU

Pasper soli un pastiep roku-
 Noglaud bērza zeltaino skarū,
 Noglāsti vēju, kas trauksmaisnais steidzas,
 Apskaujot Dzimtenes mežus un laukus.
 Noglāsti galvu bērniņai savai,
 Atmiņā atsaucot pasakas, spēles.
 Noglāsti vaigu māmuļai savai,
 Pasakot paldies par mīlumu, rūpēm.
 Pastiep roku un noglāsti sauli,
 Un mēness ripu debesīs spožo.
 Tik pasper soli un pastiep roku-
 Saujā lai sabirst brīnumu dzirkstis.
 Pastiep roku.....
 Un pretī lai sniedzas tev drauga roka.

Ilona Bākule

...

Vidū jūras uz akmens
 Melna čūska miltus mala.
 Mala bēdas, mala raizes-
 Pelnus meta ūdenī.

Virš ūdens jūriņā
 Pelnu migla izrasoja.
 Ūdens sudrabs noskaloja,
 Dziļums tumsu izskaloja.

Akmens krāvums zemītē
 Cēla īstos pamatus.
 Dzima spēks, izturība,
 Saules bērniem piekrastē.

Nu ieviz gaismas daļa
 Debess zvaigznes saskaitīt.
 Sauli palaist ceļa gaitai
 Kā lākturi izejam.

Skaidrīte Logina

...

Nekaunini mani par tumsu,
 Tumsā zīle par ozolu dzimst.
 Tumsā briedinās nākotnes zīmes
 Gaismas ceļam, ko iet.
 Spēks nav sakaut, bet audzēt.
 Spēks ir mīlēt un dot,
 Tumsā atvērties auglībai,
 Lai skaistumā būtu vizot.
 Zemzemē, dzelmē, lavā
 Sakņojas uguns spēks,
 Lai gaismā mirdzēt varētu
 Un elpot, un dzīvot, un būt.

Skaidrīte Logina

...

Dārza jucekļi
 Saule rotājas ziedos,
 Smaržās, skārienos liegos.
 Tumīgā briedumā sirds stājas
 Atskārmē klusā,
 Ka zem ābelēm čabina rimtums.
 Sveši vārdi azoti kutina,
 Mudina meklēt,
 Mudina saprast,
 Ka rosība, kustība,
 Skrējieni pēc laimes
 Lēnītēm stāj.
 Vakara novakars
 Gaišus miera palagus klāj.

Skaidrīte Logina

KULTŪRAS NAMĀ SEPTEMBRĪ, OKTOBRĪ

• **10. septembrī plkst. 19.00** Ogres Tautas teātris piedāvā - **H. Ibsens "Bernika projekts"**. Latvijas amatiereteātru iestudējumu "Gada izrāde 2015", Latvijas amatiereteātru "Gada režisors 2015" Jānis Kaijaks, Diploms par spilgtu aktiera darbu Gunta-ram Arājam (Konsuls Berniks). Ieejas maksa - 2.-Eiro.

• **1.oktobrī plkst. 9.00** tradicionālais **Rudens gadatirgus** pie kultūras nama. Lūdzam tirgotājus pieteikties pa tel. 29217856, 65037246 vai pa e-pastu: suntazi.kn@inbox.lv.

• **1. oktobrī plkst. 21.00 Rudens balle.** Spēlēs grupa "Kantoris 04". Ieejas maksa - 7,- Euro, pirms balles 8,- Euro. Galdiņu rezervēšana un ieejas biļešu izpirkšana līdz 29. septembrim. Tel. informācijai: 29217856, 65037246.

Kultūras namā aktīvo darbību atsāk:

• **Veselību nostiprinošā vingrošanas grupa.** (maksas grupa). Otrdienās no plkst. 17.00 - 18.00, piektdienās no plkst. 16.30 - 17.30. Interesentus pieteikties pa tel. 26363019, Kaīna Čakare.

• **Flamenko deju grupa** (maksas). Vadītāja Santa Kasatkina. Nodarbības ceturtdienās plkst. 20.00. Ja ir interese apgūt flamenko deju, zvaniet pa tel. 29217856.

• 5. septembrī plkst. 19.00 šosezon 1. mēģinājumā tiekas **jauktais koris "Suntaži"**, diriģents Andis Klučnieks, koncertmeistare Sandra Trasūne.

• 14. septembrī plkst. 18.00 atsāk darbību arī **folklora kopa "Saule"**, vadītāja Anda Ābele.

Aicinām arī šajā sezonā jaunus dalībniekus kuplināt kultūras nama pašdarbnieku saimī! Informācija par kultūras nama kolektīviem un to darbību kultūras namā vai pa tel. 29217856, 65037246.

Lauku mājražotāju tirgus svētdienās no plkst. 8.00-13.00 pie kultūras nama, 28. augustā, 11. septembrī, 25. septembrī!

*Ik katru stundu un mirkli
Lai sasilda sirdi
Ne vārdi, ne ziedi,
Bet mīļoto cilvēku sirdis -
Viņu dāvātais maigums un smaids!*

Sveicam Aini Silenieku jubilejā!
Vēlam veselību, veiksmi
un darba spēku!

Juris, sieva Brigita, bērni un mazbērni.

*Šie gadi vērtība, kas tev ir dota,
To vajag novērtēt, jo tas tavs mūžs.
Un tavā mūžā skaistākā no rotām,
Ir sirsnība, kas tavā sirdī mīt!*

(S.Zviedre)

**Sirsnīgi sveicam Aini Silenieku 55
gadu jubilejā!**
Vēlam stipru veselību un izturību!

Inga ar dēlu Jāni, Ķeipenes pag. "Austrīņos"

**No 2016.gada 1.augusta svētdienās paredzētas izmaiņas
maršrutā Nr.7964 Rīga - Suntaži - Ērgļi:**

- no Ērgļiem paredzēts reiss plkst.17.10, slēdzot reisu plkst.14.00;
- no Rīgas SAO paredzēts reiss plkst.20.30, slēdzot reisu plkst.17.25.

Lūdzam sekot autobusu kustības izmaiņām informācijas plāksnēs pieturvietās

*Lai vienmēr
dvēsele Tava
kā brīnumsvecīte zied,
lai ziedi, zvaigznes un sapņi
tur savākti vienuviet!
Lai vienmēr ir
radoša doma,
kas apvāršņa
tālumos skrien,
lai esi kā jūra,
kā joma,
kas dzintara
pilna arvien!*

(Kornēlija Apškrūma)

**SVEICAM
VISUS AUGUSTS JUBILĀRUS!
ĪPAŠI**

70 gados
Jāni Balodi
Valentīnu Rusaku
81 gadā
Lidiju Irbi
Ainu Vītoli
82 gados
Aiju Pandekovu
87 gados
Rasmu Baumeisteri
89 gados
Veru Ivanovu

*Latvijas saule,
Rokas uz krūšīm man saliec.
Es aizeju projām
Tu bērniem un mazbērniem paliec.*

Dalām bēdu smagumu
ar Jāņa Zelenkeviča tuviniekiem,
pavadojot viņu mūžības ceļā.

"Ziedleju" un "Sīlavu" māju kaimiņi.

*Tai tālajā pļavā, kur atmiņas zied
Tur mani jūs vienmēr satiksiet.*

(I.Rudene)

Skumju brīdi esam kopā
**ar Evelīnu Zelenkeviču
un viņas ģimeni,**
pavadojot vīru pēdējā ceļā.

Darba kolēģi

*Laiks ir secība -
Tas ir mūžības likums.
Un tava daļa ir atnākt un iet.*

**Paldies radiem, draugiem, darba
kolēģiem, kaimiņiem,**
kas bija kopā ar mums, pavadojot
tēti, vectēvu, vīru Jāni Zelenkeviču
aizsaules ceļos.

Bērni, mazbērni, sieva